

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An hæc Emptio-Venditio fuerit valida?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

QUÆSTIO I.

An hæc Emptio-Venditio fuerit valida?

Ratio dubitandi præcipua est hæc. Actus, qui est illicitus, & factus contra Jus, invalidus est. c. 64. de R. J. in 6. ibi: quæ contra Jus sunt utique pro infectis haberi debent. Et adhuc magis clarissime secundum Jus Civile l. non dubium §. C. de Legib. ibi: nullum patrum, nullum contractum inter eos valere volumus subsecutum, qui contrahunt lege contrahere prohibente. Quod ad omnes etiam legum interpretationes, tam veteres quam novellas, trahi generaliter imperamus - h. e. ut ea, quæ lege fieri prohibentur, si fuerint facta, non solum inutilia, sed etiam pro infectis habeantur: licet Legislator fieri prohibuerit tantum, nec specialiter dixerit inutille esse debere, quod factum est. Quæ lex Civilis Canonizata est à Gregorio Papa, qui in can. 13. caus. 25. q. 2. sic ait: Imperiali constitutione aperte sanctum est, ut ea, que contra leges sunt, non solum inutilia, sed etiam pro infectis habenda sint. Atqui ista emptio-venditio contra Jura & leges prohibentes facta est, adeoq; illicita: ergo quoque invalida fuit, & pro infecta, seu non facta, haberi debet. Min. prob. 1. quia non solum Jus Divinum ac Naturale, & Justitiæ Commutativæ virtus prohibent minus dare pretium, quam res valet, & sic diffringere cum alterius damno, sed etiam 2. Leges humanæ, quæ vetant aliquem locuplete-

tari cum alterius jactura. l. nam hoc natura l. naturaliter. §. f. l. hac conditio ff. de cond. indeb. l. bonafides ff. de act. empt. c. suam de pœnit. c. 47. b. t. in 6. Atqui Chrysogonus per hunc contractum emptiois locupletatus est cum notabilis jactura Rogerii. ¶ Esto, quod Rogerius fraude non sit inductus à Chrysogono, nec aperta vi adactus, ut tam vili pretio venderet bona sua, tamen indigentia & necessitate sua, ut molestis creditoribus satisfaceret, fuit compulsus vendere, & avaritia Chrysogoni ad convenientum de tam levi pretio, quod est iniquum, illicitum, & contra Leges, quæ prohibent alteri per alterum iniquam conditionem inferri. l. debitorum passionibus. C. de patris. l. non debet. ff. de R. J. c. non debet. eod. in 6. Sed quamvis transmittatur, ea, quæ à Jure vel Lege fieri prohibentur, regulariter & generaliter spectato Jure Civili nulla ac invalida esse; id tamen non procedit generaliter de Jure Canonico proprietextum & regulam in c. ad Apostolicam 16. de Regulari: ibi: multa prohibentur, quæ, si facta fuerint, roboris obtinent firmitatem. Consonant c. ex litteris 2 de Matrim. contra & o contr. Interd. &c. un. de Voto in 6. Imò nec procedit de Jure Civili, ubi istud actum prohibito tribuit valorem, vel rescindi jubet, ut fit in laſione ultra

ultra dimidium justi pretii, vel ne quidem actionem ad rescissionem concedit, ut in emptione - venditione, in qua lœsio est infra dimidium justi pretii (ut in præsenti casu) l. 8. C. de rescind. vendit. concordantibus l. 16. § 4 ff. de Minor. & l. 22. §. 3. ff. Locat. Ex quibus manifestum fit, hunc emptionis- venditionis, qua de sermo, contraetum omnino subsistere, ac ita quidem, ut nec impugnari valeat tanquam rescindibilis, cum Jura negent actionem lœso infra dimidium justi pretii ex causa, ut contraetus inter homines majori fiducia celebrentur, & evitet frequentia & multitudine litium, quæ haud parum noxia est reipublicæ. Confirmatur: emptio - venditio subsistit, licet lœsio vendoris (vel etiam emptoris) sit ultra dimidium justi pretii, ut evidenter patet ex l. 2. C. de rescind. vendit. ubi datur actio vel ad supplementum pretii vel ad rescissionem contraetus (electione penes lœdente existente) nam rescindi nequit, quod est invalidum, & nunquam coaluit: ergo à fortiori subsistit emptio - venditio, in qua lœsio est infra dimidium justi pretii, & dimidium non excedit, quia ad hanc rescindendam ne quidem datur de Jure actio.

Ad argumentum contrarium expedita est responso, si distinguatur Major: actus illicitus, & factus contra Jus irritans, seu clausula irritante munatum: aut formam substantialem actui prescribens, si haec non observetur. Conc. Ma. factus contra Jus merè prohibens, nulla clausula irritante munatum, nec formam substantialem prescribens. Neg. Ma. saltem spectato Jure Canonico. Id quod probabiliter quidem procedit etiam de Jure Civili; si tamen propter textum ex l. non dubium. 5. C. de LL. allegatum placeat sustinere, actus contra Leges Humanas simpliciter & merè prohibitives factos hoc ipso quoque invalidos esse, adhibere oportet aliam distinctionem, scilicet hanc: actus contra legem prohibentem factus hoc ipso est nullus & invalidus generaliter, nisi nimurum lex ipsa haud obscurè ipsi tribuat valorem, vel rescindi jubeat (aut actionem neget) uti emptionem & venditionem ratione lœsionis ultra vel infra dimidium justi pretii. Conc. Ma. si tribuat valorem, aut aetum rescindi jubeat, vel actionem neget. Neg. Ma. Proin concessâ Min. cum suis probationibus eodem modo distinguendum foret Consequens.

QUÆ-